

Erezia ca alter ego

Costel Zăgan

Totuși de ce ar fi omul o casă Pe care o
termină de zidit moartea Dacă între noi
se lăfăiește absurdul cel de toate zilele De
ce atunci când îngerii au laringită Proștii
fac vocalize cu Dicționarul Drepturilor Omu
lui Dragostea rămânând un autoportret
ratat în doi Vai când moare un om Și
Dumnezeu se sinucide puțin
Indiferența pradă a aproapelui nostru
Ne lasă iar rece O ce bere infernală
Ce melancolie spumantă
Doamne

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II